

Praha-Žižkov, 5. 5. 2024
P. Jareš

Trpělivost *Ga 5,22-23* *Jk 5,7-11*

Trpělivost potřebuje ten, kdo v životě nějakým způsobem trpí, kdo prožívá těžkosti. Takovým lidem zřejmě původně Jakub adresoval svá slova. Byli to chudí křesťané, kteří kromě své chudoby ještě navíc zakoušeli netečnost a nespravedlnost ze strany bohatých lidí (Jk 5,1-6). Boháči měli v tehdejšímu světě navrch. A v současnosti tomu není jinak. Přijde však chvíle, kdy bohatství bohatých ztratí svou hodnotu a nebude se již hodit k ničemu, leda jako důkaz jejich bezcitnosti vůči chudým. To se stane v den druhého příchodu Ježíše Krista na tuto zem, kdy Bůh posoudí jednání všech lidí. Právě s ohledem na druhý příchod Krista vyzývá Jakub své adresáty k trpělivosti. Pokud se upřímně snažíme žít podle Ježíše a máme v životě problémy, platí tato výzva i nám.

1/ Bud'te trpěliví až do Pánova příchodu. Konec světa je v Bibli přirovnán ke žni (Mt 13,39; Zj 14,15). To je patrně jeden z důvodů, proč Jakub jako obraz trpělivosti zvolil rolníka/zemědělce, který trpělivě čeká na drahocennou úrodu a na příhodné deště. Podzimní deště přicházely v Izraeli v říjnu a listopadu a byly důležité pro změkčení půdy k orbě a setbě. Jarní deště přicházely v březnu-dubnu a byly důležité pro dobrý vývoj rostlin. Než se mohl rolník usmívat nad plody země, musel udělat mnoho práce a navíc ve správnou dobu. Zorat půdu, zasít. Pak mu nezbývalo než čekat. A tak to vlastně funguje dodnes. Neexistuje žádná instantní (okamžitá) úroda. Je třeba trpělivě dělat, co je správné, i když výsledek nebude ještě dlouho vidět. Pak člověku nezbývá než čekat. Toto zemědělské přirovnání nás má povzbudit k posílení našich srdcí. Máme se vnitřně posílit ve správných postojích. Má smysl věřit Pánu Ježíši Kristu a bojovat o lásku k lidem, i když se zdá, že to nemá žádné výsledky. Nevidíme moc nových věřících. Sami si připadáme zoufale neproměnní. A navíc máme všelijaké problémy sami se sebou i s druhými. Život s Bohem ale má smysl, protože Pánův příchod je blízko. A teprve tehdy se v plném rozsahu ukáže ovoce všeho našeho počínání. A jakýkoliv čin, který vycházel z opravdové víry v Krista, nezůstane bez užitku, bez odměny (sr. Mt 10,42). Nevíme, kdy se Ježíš Kristus vrátí, kdy se viditelně ujme vlády nad světem. Avšak naděje jeho příchodu nás má motivovat k trpělivosti a vytrvalosti v dobrém jednání stejně, jako první křesťany (sr. Ř 13,11-14). Jakub dále píše o konkrétním projevu trpělivosti.

2/ Nestěžujte si jeden na druhého. To je výzva, která směřuje do společenství věřících lidí. Slovo "Nestěžujte" (ČEP) je zde ve verši 9 překladem řeckého slova STENAZEIN, které má význam "vzdychat, sténat". Smutnou skutečností je, že máme sklon více si stěžovat na špatné jednání druhých s námi, než na nedostatky

svého vlastního jednání s nimi. Stížnosti na ty druhé mohou bohužel mnohdy být hlavním obsahem našich rozhovorů. Bible nás tu od takového vzdychání nad ostatními věřícími odrazuje. Odrazuje nás hrozbou Božího odsouzení. Snad ne ve smyslu věčného zavržení od Boha (sr. 1K 3,11-15). Jistě však v tom smyslu, že naše hříchy, které často kryjeme obviňováním druhých, vyjdou na světlo a naše vlastní špatné jednání bude odsouzeno. Onen soudce, který už je přede dveřmi, je Pán Ježíš. S jeho druhým příchodem bude souviset i posouzení kvality našeho vzájemného jednání. Půjde o to, zda naše vzájemné vztahy byly charakterizovány láskou. A láska je trpělivá (viz 1K 13,4). Tahle výzva neznámá, že se máme tvářit, že ostatní křesťané nemají žádné nedostatky. Ani to neznámá, že s nikým nemůžeme mluvit o potížích, které nám působí někdo další. Důležité ale je, čemu naše slova slouží, zda jsou pouhými stížnostmi, nebo v nich jde o hledání Božího řešení. Vždy máme hledat Kristův postoj k člověku, s kterým máme problém.

3/ Za příklad trpělivosti si berte proroky a Jóba. Proroci přinášeli Izraelitům vzkazy od Boha, které často obsahovaly Boží pohled na jejich životy. K obsahu vzkazů často patřila upozornění na hříchy Izraelců a předpovědi Božích soudů. Jedním z těchto proroků byl Jeremjáš. Kvůli tomu, že mluvil ve jméno Hospodinově, zakusil od svých vlastních lidí mnohá příkoří. Pomlouvali ho, ukládali mu o život (Jr 11,18-23), byl vězněn (Jr 37,11-21). A přece nepřestal konat úkol, který mu Bůh dal. Z vyprávění o jeho životě víme, že měl i slabé chvíle, kdy si nad svojí situací zabědoval (Jr 20,7-18). Ale nevzdal to.

Slabé chvíle měl i Jób (viz kniha Jób), kterého postihlo nepochopitelné neštěstí, takže zlořečil dni svého narození (Jb 3) a měl za to, že Bůh se na něm dopouští bezpráví (Jb 27,2). Přišel o majetek, o děti, těžce onemocněl. Jeho přátelé ho trýznili dlouhými rozmluvami o tom, že se musel dopustit nějakého strašného hříchu, za který ho Bůh trestá. Ale proti Bohu se nikdy nepostavil. Nikdy nemluvil proti Bohu, neproklínal ho. Vytrval. A Bůh ho nakonec uzdravil, obnovil jeho bohatství a dal mu i další děti. Dobré konce bývají v pohádkách. Z Bible se však dozvídáme, že dobře nakonec skončí i příběhy všech Božích lidí. Bůh má totiž pro každého ze svých lidí vždycky připraven dobrý konec. A ten se naplno ukáže právě při druhém příchodu Ježíše Krista. Motivací k trpělivosti a vytrvalosti pro nás má být také to, jaký je Pán Bůh, Pán Ježíš. Je plný soucitu a slitování!

Shrnutí: Těm, kdo se snaží žít s Kristem a mají v životě problémy, platí následující výzvy: 1/ Buďte trpěliví až do Pánova příchodu. Právě blízkost Pánova příchodu je motivací k trpělivosti. 2/ Nestěžujte si jeden na druhého. To je konkrétní projev trpělivosti. Motivací k němu je blízkost Božího soudu. 3/ Za příklad trpělivosti si berte proroky a Jóba. Zásadní motivací k trpělivosti a vytrvalosti rovněž je, jaký je Bůh. Je plný soucitu a slitování!